

til at ophæve visse grunde til afvisning i artikel 7 i Rådets retsakt af 16. oktober 2001 om udarbejdelse i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union af protokollen til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.⁶⁾

(18) Det bør være muligt at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse, for så vidt fuldbyrdelsen vil skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser, bringe informationskilden i fare eller medføre anvendelse af klassificerede oplysninger vedrørende specifikke efterretningsaktiviteter. En sådan grund til at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse vil dog kun blive anvendt, når og i det omfang genstande, dokumenter eller data af sådanne grunde ikke vil blive anvendt som beviser i en tilsvarende national sag.

(19) De specifikke bestemmelser i artikel 13, stk. 1, litra d), sammenholdt med artikel 13, stk. 1, litra f), foregriber ikke, hvordan og i hvilket omfang de andre grunde til afvisning i artikel 13, stk. 1, anvendes.

(20) Det er nødvendigt med tidsfrister for at sikre et hurtigt, effektivt og konsekvent samarbejde om fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager i hele Den Europæiske Union.

(21) Hver medlemsstat råder i sin lovgivning over retsmidler for så vidt angår de underliggende materielle grunde for afgørelser om bevisoptagelse, herunder om afgørelsen er nødvendig og proportional, om end disse retsmidler kan variere fra medlemsstat til medlemsstat og kan anvendes på forskellige stadier i retssagen.

(22) Det er nødvendigt at indføre en mekanisme til vurdering af rammeafgørelsens effektivitet.

(23) Målet for rammeafgørelsen, nemlig at udskifte ordningen med gensidig retshjælp i straffesager hvad angår fremskaffelse af genstande, dokumenter og data mellem medlemsstater kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor, på grund af målets omfang og virkninger, bedre opfyldes på EU-plan; Rådet kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæ-

iske Fællesskab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som fastsat i sidstnævnte artikel går rammeafgørelsen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(24) De personlige oplysninger, der behandles i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen, vil blive beskyttet i overensstemmelse med de relevante instrumenter, herunder principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger samt af den yderligere beskyttelse, der følger af rammeafgørelsen i overensstemmelse med artikel 23 i konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af 29. maj 2000.⁷⁾

(25) Den europæiske bevissikringskendelse bør eksistere side om side med de eksisterende procedurer for gensidig retshjælp, men dette bør betragtes som en overgangssituation, indtil de former for indsamling af bevismateriale, der er udelukket fra rammeafgørelsens anvendelsesområde, i overensstemmelse med Haag-programmet også bliver omfattet af et instrument om gensidig anerkendelse, hvis vedtagelse vil sikre en fuldstændig ordning for gensidig anerkendelse, der træder i stedet for procedurerne for gensidig retshjælp.

(26) Medlemsstaterne opfordres til i deres egen og Den Europæiske Unions interesse at udarbejde oversigtstabeller, der så vidt muligt stiller bestemmelserne i rammeafgørelsen over for de nationale gennemførelsesforanstaltninger, og at sende dem til Kommissionen sammen med teksten til den nationale lovgivning, der gennemfører rammeafgørelsen.

(27) Rammeafgørelsen overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er fastsat i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig kapitel VI. Intet i rammeafgørelsen må fortolkes som et forbud mod at nægte at fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse, hvis der er objektive grunde til at formode, at den europæiske bevissikringskendelse er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race eller etniske baggrund, religion, seksuelle orientering, nationalitet, sprog eller